

บทที่ 1

บทนำ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

เมื่อปี พ.ศ. 2545 ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลแหลมสน อำเภอละงู จังหวัดสตูล พร้อมด้วยราษฎรได้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสตูลว่า บ้านสุโงมูโง หมู่ที่ 5 มีสภาพพื้นที่เป็นเกาะตั้งอยู่ใกล้กับบ้านตันหยงละไน หมู่ที่ 1 บนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งบนเกาะยังไม่มีถนนและไฟฟ้าทำให้การเดินทางระหว่างเกาะกับแผ่นดินใหญ่เป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากการเดินทางด้วยเรือต้องอาศัยจังหวะการขึ้น-ลงของน้ำทะเล และเสี่ยงภัยคลื่นลมในช่วงมรสุม จึงขอให้ทางราชการก่อสร้างถนนและสะพานเชื่อมจากบ้านตันหยงละไน หมู่ที่ 1 ไปยังบ้านสุโงมูโง หมู่ที่ 5

จังหวัดสตูลได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าการก่อสร้างสะพานดังกล่าวมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ จึงขอให้กรมโยธาธิการในขณะนั้นพิจารณาสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้าง ต่อมาเมื่อมีการปฏิรูประบบราชการ ทำให้กรมโยธาธิการปรับเปลี่ยนเป็นกรมทางหลวงชนบท ซึ่งกรมทางหลวงชนบทได้ดำเนินการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้น ปรากฏว่าสถานที่ที่จะก่อสร้างสะพานเป็นบริเวณปากคลองที่เชื่อมต่อกับทะเลช่อคลองคู สภาพพื้นที่สองฝั่งคลองเป็นป่าชายเลน ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ให้ระงับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยเด็ดขาด และระงับการพิจารณาอนุญาตใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนของทางราชการ

ต่อมาเมื่อคราวที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรที่ประสบเหตุธรณีพิบัติภัย ณ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ในวันที่ 31 มกราคม 2548 ในโอกาสที่เสด็จเยี่ยมราษฎร หมู่ที่ 5 ได้เป็นตัวแทนราษฎรถวายหนังสือกราบบังคมทูลขอพระราชทานความช่วยเหลือในการก่อสร้างถนน สะพาน และขยายเขตไฟฟ้าเข้าหมู่บ้าน ในการนี้สำนักพระราชเลขานุการได้ขอให้จังหวัดสตูลตรวจสอบข้อเท็จจริง จังหวัดสตูลจึงได้มอบหมายให้สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสตูล พิจารณาจัดทำโครงการศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมสะพานข้ามคลองคู จังหวัดสตูล ขึ้น

โครงการก่อสร้างสะพานข้ามคลองคู จังหวัดสตูล ของกรมทางหลวงชนบท เป็นสะพานเชื่อมต่อบ้านสุโงมูโง ซึ่งมีสภาพเป็นเกาะ และบ้านตันหยงละไน บนแผ่นดินใหญ่ สภาพพื้นที่สองฝั่งคลองเป็นป่าชายเลน แนวเส้นทางดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 เขตเศรษฐกิจประเภท ก และ ข โครงการก่อสร้างสะพานฯ มีระยะทางประมาณ 3.106 กิโลเมตร ผ่านพื้นที่ป่าชายเลน 1.3 กิโลเมตร และอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าชายเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ 1 เข้าข่ายประเภทโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน EIA และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงาน EIA ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 ซึ่งกำหนดให้โครงการประเภททางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ตัดผ่านพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องจัดทำรายงาน EIA โดยคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและอื่น ๆ ในการประชุม ครั้งที่ 3/2557 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2557 มีมติให้นำรายงานฯ ซึ่งได้ดำเนินการปรับแก้ไขรายละเอียดข้อมูลตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งตามมติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2558 ได้มีมติให้กรมทางหลวงชนบทรับความคิดเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ นำมาประกอบการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ภาคผนวก 1ก) ไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

1.2 วัตถุประสงค์

- (1) ตรวจสอบผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- (2) ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม
- (3) เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในกรณีสิ่งแวดล้อมได้รับผลกระทบ

1.3 ขอบเขตของงาน

- (1) ตรวจสอบผลดำเนินการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะเปิดใช้งาน
 - ติดตามและตรวจสอบการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 - เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาในกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้
- (2) ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมในระยะเปิดใช้งาน
 - ตรวจสอบวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 - ประเมินการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - วิเคราะห์หาสาเหตุของสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบ
- (3) เสนอแนะแนวทางแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในกรณีสิ่งแวดล้อมได้รับผลกระทบ
 - จัดทำแผนปฏิบัติการและประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
 - เสนอการปรับปรุงมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม